

Research Paper

Designing of a Developmental Model of the Environmental Factors of the Karate Championship Sport of the Iran

H. Foroughi Pour¹, M. Batavani², M. Nikravan³

1. Department of physical education Borujerd branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran (Corresponding Author)

2. Department of physical education Borujerd branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran,

3. Department of physical education Borujerd branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran

Received: 2021/03/29

Accepted: 2021/07/28

Abstract

Sports development should be in line with better design and more effective ways to promote and increase interest, participation and performance in sports. For the development of any country and organization, it is necessary to have a suitable model in accordance with the economic, cultural, social and political conditions of that country and organization. Karate is one of the promising sports in winning a medal in the upcoming Olympics. Therefore, the purpose of this study was to design a developmental model of the environmental factors of the karate championship sport of the Iran. This study was mixed exploratory research which was done in two steps: The first phase (qualitative phase) was a qualitative study using grounded theory method. The participants of the study were selected among the experts in the Karate field of the country selected through the snowball sampling technique. The data were collected using deep and semi-structured interviews. Then, the data resulted from twenty interviews were encoded and analyzed through grounded theory method. The data were analyzed through open, axial and selective coding. The second phase of the study (quantitative phase) was done quantitatively using the structural equation modeling method. For this purpose, 21 items of the questionnaire were used based on the model of sport for all in Iran (derived from the qualitative phase of the study). In this phase, the samples were selected using the stratified random sampling method and 278 participants were selected based on Morgan table. They included the Iranian athletes, coaches, and sport staff involved in Karate Premier League. The data were analyzed through exploratory and confirmatory factor analysis and the structural equation modeling using LISREL software. The results showed the special role of cultural, social, economic, political, international and environmental factors in providing a suitable contextual for the development of the karate championship sport of the Iran. The results of the present study pointed out the environmental factors and

1. Email: karateclub2020@gmail.com

2. Email: rezabatavani.65@gmail.com

3. Email: nikravan89@yahoo.com

Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International Public License

its priorities for proper planning of managers in order to achieve the desired level of development of Iranian karate championship sport.

Keywords: Developmental Model, Championship, Environmental Factor, Karate Sport

Extended Abstract

Background and Purpose

Sports development includes structures, systems, opportunities, and procedures that enable people to participate in sports, so they can proceed to their optimal performance level (Schulenkorf, 2017, 1). The main goal in choosing a domestic model to develop sports is its coordination with economical, cultural, social and political circumstances of the country and its focus on national and regional potentials and championship records of various sports. Houlihan (2001), Scheerder (2008) and Wicker (2009) insist on social classes and circumstances, Xiong (2007) and De Liu (2009) persist in economical issues and Rowe (2009) focuses on how politicians' attitudes impact the participation in sports. Upgrading the rank of Iran in Japan Olympics is the first goal in the 6th economical, social, and cultural development plan and policies of resistance economics set by Supreme leader of Iran. Unfortunately, the previous studies have not presented a model for developing the Karate sport in Olympics. Thus, the present study intends to design a model to develop environmental factors which are effective in promoting Karate Championship in the country.

Materials and Methods

Corbin and Strauss (1990;1998) have introduced inductive production procedures of theory by qualitative method with very exact data analysis. This study had a mixed (a combination of qualitative and quantitative) design and the research method was sequential-exploratory with regard to an applied, field study. In the qualitative phase, the research tools consisted of semi-structured interviews.

The research sample included 20 academic experts from experienced university sport trainers and professors in Karate sport, managers of Karate Federation and professional mentors of Iran national team. However, in the quantitative phase, the research population included 1034 experts among managers, experts, mentors, judges, Karate male and female athletes participated in Iran Karate league, faculty members of universities, Ph.D. and MSc students who had carried out studies in this field, of which a sample size of 278 were chosen based on Morgan table. Then, with the help of 45 sportexperts in the relevant field, the content validity and construct validity were confirmed through confirmatory factor analysis and Cronbach's alpha and factor validity (model fit). The reliability of the questionnaire was

calculated by Cronbach alpha = 785.0. The data analysis in the qualitative phase was through the grounded theory. The statistical procedures (Frequencies, Percentages, Means, Standard deviations) were computed through SPSS software version 24. The data analysis in the quantitative phase was computed through the structural equations statistics and hierarchical regression coefficient by PRELIS in order to create an a symptotic covariance matrix which was used as an input next to the sample variance-covariance matrix in LISREL. The confirmatory factor analysis was also performed on the variance-covariance matrix.

Findings

The results of data analysis showed that by comparing the obtained codes, all the resulting structural codes can be placed in six main components:

International environment (International-related organizations and Sports events), Political environment (Attitudes of government officials, Political parties, Extra-sectoral documents and Sectoral documents), Environment (Natural spaces and Climate), Social environment (Demographic texture, Life style, Social security and Mass media), Economic environment (Expensivness and inflation rates, Unemployment rate, Income, Investment rate, Economic Growth), and Cultural environment (Beliefs and assumptions, Values and norms, Speech, Behavioral and physical artifacts).

The analysis of the results showed that in the first phase, the model was approved and the data fitted the model well.

Determining the relationships among the levels of the proposed model in the qualitative phase of the research was tested by the structural equation modelling.

The results obtained from 278 questionnaires were analysed by using LISREL confirmatory factor analysis. The factors predicted the influencing environmental factors. The results revealed that the regression coefficient of environment level is yet the most significant at the level of $P \leq 0.05$, affecting the environment level.

In fact, it can predict % 67 of environment level. In the second level, economic environment effects the environment and it can increase its prediction to % 10 as this increase is statistically significant in the level of ($P \leq 0.05$). In the third level, the political-legal environment level effects the environment which can increase the prediction to % 2. In the fourth level, biological environment with the increase of % 1 of R^2 and in the fifth level with the increase of % 1 of R^2 and in the sixth level, international environment with the increase of % 1 for R^2 for the predictions of the environment.

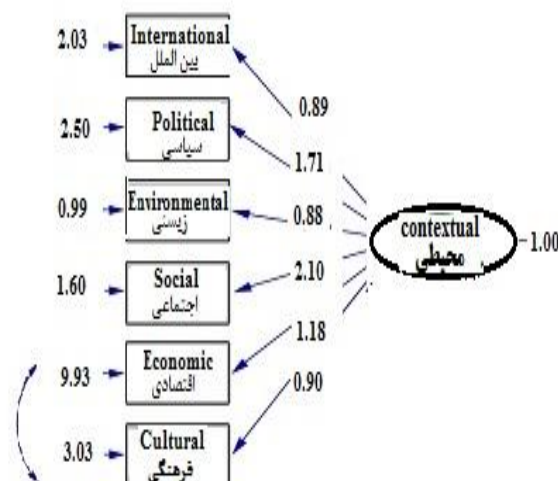

Figure - Coefficients of predicting the path of influential factors at the environmental level

Conclusion

The most important factor in this level is social environment, which is aligned with the results of Scheerder (2008) and Laakso et.al (2008).

Next, economic environment is also considerable. Xiang (2007), Laakso et.al (2008) and Wicker (2009) associate it with economical problems and how it affects participating in sports. Andreff (2001) persists on the deep relationship between economic and sports growth level in developing countries.

The third significant factor is the importance of political environment. Senior politicians' attitude and developing national strategic plans in promoting public sports were evident in the studies of Xiang (2007) and Rowe (2009). Governments intervene in different aspects of sports by setting policies and legislations in land use, building sport venues and controlling aggression.

The next remarkable factor is the environment. Aligned with many international researches such as Xiang (2007), Laakso et.al (2008). and De Liu (2009), there is a persistence on using natural spaces, squares and parks and using specific climate during the year.

The fifth factor is cultural importance. Xiang (2007), De Liu (2009) and Scheerder (2005) highlighted culturalising for the increase of people participation in sports.

And the last important factor is the importance of international environment, meaning that international organisations in field of WKF sports can affect people participation by holding international events.

This model is a simple display of Karate structure, and there is hope that mentors of Karate review the environmental factors included in this study, and

in case of development of operational infrastructure, we will see a remarkable growth in the heroic sports field.

Keywords: Developmental Model, Championship, Environmental Factor, Karate Sport

References

1. Andreff, W., (2001). The Correlation Between Economic underdevelopment and sport, *European Sport Management Quarterly*,1,251-279.
2. De Liu, Y. Taylor, P. Shibli, S. (2009). Sport Equity: Benchmarking the Performance of English Public Sport Facilities, *European Sport Management Quarterly*, Vol. 9, No. 1, 3_21.
3. Houlihan, Barrie. (2001). Citizenship, Civil Society and the Sport and Recreation Professions, *Managing Leisure*, 1466-450X, Volume 6, Issue1, PP 1-14.
4. Laakso, Lauri, Telama, Risto. Nupponen, Heimo, Rimpelä, Arja. Pere, Lasse. (2008). Trends in leisure time physical activity among young people in Finland, 1977-2007, *European Physical Education Review*, 14(2):139, pp139-155.
5. Rowe, N, F. (2009) "The Active People Survey: a Catalyst for Transforming Evidence-Based Sport Policy in England". *International Journal of Sport Policy*, Vol. 1, No. 1, pp 89–98.
6. Saffari, M.; Ehsani, M.; Amiri, M.; Kooze Chian, h; (2012) Model Design of Iranian Public Sports Model, PhD Thesis, Faculty of Literature and Humanities, Tarbiat Modares University, (Persian)
7. Schulenkorf, N. (2017). *Managing sport-for-development: Reflections and outlook.*
8. Wicker. P. Breuer, C. Pawlowski. T. (2009) Promoting Sport for All to Agespecific Target Groups: the Impact of Sport Infrastructure, *European Sport Management Quarterly*, Vol. 9, No. 2, 103-118.
9. Xiong, Huan. (2007).the Evolution of Urban Society and Social Changes in Sports Participation at the Grassroots in China, *INTERNATIONAL REVIEW FOR THE SOCIOLOGY OF SPORT* 42/4,pp: 441-471.

طراحی الگوی توسعه عوامل محیطی ورزش قهرمانی کاراته ایران

حمید فروغی پور^۱، محمد باتوانی^۲، محمد نیکروان^۳

۱. گروه تربیت بدنی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران
۲. گروه تربیت بدنی واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران (نویسنده مسئول)
۳. مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۵/۰۶

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۰۹

چکیده

توسعه ورزشی باید در راستای طراحی بهتر و روش‌های مؤثرتر ارتقا و افزایش علاقه، مشارکت و اجرا در ورزش باشد. برای توسعه هر کشور و سازمانی، داشتن الگوی مناسب و متناسب با شرایط اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی آن کشور و آن سازمان ضروری است. کاراته یکی از امیدهای کسب مدال در المپیک پیش‌روست؛ بنابراین هدف این پژوهش، طراحی الگوی توسعه عوامل محیطی ورزش قهرمانی کاراته ایران بود. این مطالعه به روش ترکیبی و از نوع طرح‌های تحقیقی آمیخته اکتشافی بود. مرحله اول (کیفی) به روش داده‌بنیاد بود که افراد مرتبط با موضوع پژوهش و خبرگان ورزش کاراته کشور به صورت هدفمند و با استفاده از تکنیک گلوله‌برفی انتخاب شدند. سپس از طریق مصاحبه عمیق و نیمه‌ساختاریافته به جمع‌آوری داده‌ها پرداخته شد. در نهایت، داده‌های حاصل از ۲۰ مصاحبه به روش داده‌بنیاد و از طریق سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی تجزیه و تحلیل شدند. مرحله دوم (کمی) به روش مدل‌سازی معادلات ساختاری بود که با استفاده از پرسشنامه بیست و یک گویه‌ای برگرفته از بخش کیفی انجام شد. آزمودنی‌ها در این مرحله به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند که ورزشکاران، مربیان و دست‌اندرکاران لیگ برتر کاراته ایران بودند. با توجه به حجم جامعه مدنظر، ۲۷۸ نفر براساس جدول مورگان انتخاب شدند. داده‌ها با تحلیل عاملی تأییدی و مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزار لیزرل تجزیه و تحلیل شدند. نتایج به ترتیب نشان‌دهنده نقش ویژه عوامل فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، بین‌الملل و محیط‌زیست به منظور فراهم آوردن محیط و زمینه مناسب برای توسعه ورزش قهرمانی کاراته ایران بود. نتایج تحقیق حاضر، عوامل محیطی و اولویت‌های آن را برای برنامه‌ریزی مناسب مدیران به منظور دستیابی به سطح مطلوب توسعه ورزش قهرمانی کاراته ایران خاطر نشان کرد.

واژگان کلیدی: الگوی توسعه، قهرمانی، عوامل زمینه‌ای، ورزش کاراته.

1. Email: karateclub2020@gmail.com
2. Email: rezabatavani.65@gmail.com
3. Email: nikravan89@yahoo.com

مقدمه

توسعه ورزش به سیاست‌ها، فرایندها و اقداماتی گفته می‌شود که از ترکیب آن‌ها تلاش می‌شود فرصت‌ها و تجارب ورزشی برای همه افراد جامعه به وجود آید. توسعه ورزش مشتمل بر ساختارها، سیستم‌ها، فرصت‌ها و فرایندهایی است که افراد را قادر به مشارکت در ورزش تا رسیدن به سطح عملکرد مطلوب می‌کند (اسچولنکورف^۱، ۲۰۱۷، ۱). توسعه ورزش به‌عنوان زمینه‌ساز تأمین و تربیت نیروی انسانی سالم و تندرست، بخشی از برنامه‌های توسعه ملی به شمار می‌آید؛ البته در سیاست‌گذاری‌های کلان سند چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴ و در برنامه‌های پنج‌ساله توسعه کشور، مدنظر قرار گرفته است (میرزائی کالار و همکاران، ۲۰۲۰، ۲۶۰). پایه رشد ورزشکاران نخبه، رشد و توسعه ورزش حرفه‌ای در هر کشور است؛ به همین دلیل باید سیاست‌ها، برنامه‌ها، ساختارها و فرایندهای ورزش حرفه‌ای را شناخت و آن‌ها را به کار گرفت (رمضانی‌نژاد و هژبری، ۲۰۱۷). در قرن بیست و یکم میلادی باید برخی از عوامل سازمانی و مدیریتی مرتبط با توسعه ورزش بیشتر درک و شناسایی شود و این موضوع مدنظر بیشتر کشورها و فدراسیون‌های ورزشی قرار گرفته است. ولتی و کوهن^۲ (۲۰۱۶) عناصر حیاتی برای تحقق موفقیت‌آمیز توسعه ورزش را برنامه‌ریزی استراتژیک، ارتباط سازمان‌های ورزشی ملی و منطقه‌ای، مشخص کردن نقش‌ها و مسئولیت‌های سازمان‌های ورزش ملی و منطقه‌ای، کار تیمی ذی‌نفعان و ارزیابی مستمر از اجرای فرایندهای توسعه ورزش بیان کردند. به نظر می‌رسد، هنوز چالش‌هایی درباره توسعه ورزش و به‌ویژه حمایت از مؤلفه‌های پشتیبان و پیش‌نیاز در سطح سیاست‌گذاری وجود دارد و ساختارها و فرایندهای متناسب با آن طراحی و تجربه نشده است (عیدی و همکاران، ۲۰۱۱، ۳). به‌طورکلی، توسعه ورزش باید در راستای طراحی بهتر و روش‌های مؤثرتر ارتقا و افزایش علاقه، مشارکت و اجرا در ورزش باشد. به‌هرحال، بخشی از توسعه ورزش با مفهوم توسعه ورزش قهرمانی و پرورش نخبگان گره خورده است. به‌تازگی رقابت بین سازمان‌های ورزشی برای استعدادیابی و جذب ورزشکاران نخبه شدیدتر شده است.

سرمایه‌گذاری در ورزش حرفه‌ای مانند ورزش قهرمانی برای دولت‌ها بسیار اهمیت دارد و دولت‌ها و سازمان‌های ورزشی برای رسیدن به بالاترین سطح قهرمانی بسیار هزینه می‌کنند. برخی دولت‌های اروپایی به‌دلیل سرمایه‌گذاری زیاد در سیستم ورزش قهرمانی موفق شده‌اند. به نظر می‌رسد، در حال حاضر اتخاذ رویکردی استراتژیک و تدوین سیستم تربیتی ورزشکاران نخبه و ممتاز، برای بیشتر دولت‌ها اجباری و الزامی شده است. مدل یا الگو سلسله‌یافته‌هایی است که محقق به‌تبع ادراک از موضوع، پدیده‌های مربوط به آن را به‌عنوان حقیقت می‌پذیرد؛ به‌عنوان

1. Schultenkorf
2. Welty & Cohen

نمونه، مدل شبکه‌ای برپایه همکاری بین عاملان یا ذی‌نفعان مختلف با نقش‌ها و مسئولیت‌های مختلف قرار دارد و نقش اصلی برعهده فدراسیون‌های ملی، کمیته ملی المپیک، مؤسسات ورزشی دولتی و سیستم‌های مدارس است. فدراسیون‌های زیر پوشش معاونت ورزش قهرمانی وزارت ورزش و جوانان عمده فعالیت خود را بر حوزه قهرمانی و به‌ویژه حضور موفق در مسابقات قهرمانی قاره‌ای، جهانی، المپیک و بازی‌های آسیایی متمرکز کرده‌اند و بر چنین فعالیت‌هایی تأکید دارند (کشاورز، ۲۰۱۶، ۱۴-۱۵). بهتر است دولت‌ها سیاست‌های ورزشی را با مشارکت سازمان‌های ورزشی، متخصصان و مدارس به کار گیرند؛ زیرا از این طریق مشارکت ذی‌نفعان در سیاست‌ها و برنامه‌های ورزش افزایش می‌یابد و احتمال موفقیت آن‌ها نیز بیشتر می‌شود (یانگ^۱ و همکاران، ۲۰۱۸، ۵۳). مدل مول^۲ و همکاران (۲۰۰۵) یکی از مدل‌های شناخته‌شده در رویکرد سلسله‌مراتبی به ورزش است. این پژوهشگران مدلی را برای چهار بخش (ورزش پرورشی، همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای) متصور شده‌اند. در مدل یادشده، میزان گستردگی هر کدام از ورزش‌ها تعیین شده است. در قاعده هرم، ورزش تعلیم و تربیتی (آموزشی) و در رأس آن ورزش حرفه‌ای قرار دارد. بیشترین سطح شرکت به قاعده هرم مربوط است و با نزدیک شدن به رأس هرم، از تعداد شرکت‌کنندگان در ورزش کاسته می‌شود. از منظر دیگر، در بخش ورزش آموزشی، تعداد تماشاچیان کمتر بوده و در ورزش حرفه‌ای، بیشتر است. این مدل ادعا می‌کند که گسترش ورزش آموزشی و پس از آن ورزش همگانی، سبب افزایش مشارکت عموم خواهد شد. در صورت گسترش ورزش حرفه‌ای، افراد کمتری می‌توانند در آن شرکت کرده و اغلب باید آن را تماشا کنند. معمولاً چند شیوه و فرایند برای تربیت ورزشکاران دنبال می‌شود که با عنوان مدل‌های کاربردی بررسی شده‌اند که کاملاً بومی‌سازی نشده‌اند و تابع سیاست‌های ورزش قهرمانی دولت و سازمان‌های ورزشی هستند. بررسی ابعاد نظری توسعه ورزش قهرمانی و کاربرد آن در ورزش نشان می‌دهد، دو رویکرد توسعه از بالا به پایین و از پایین به بالا در ایران وجود دارد. اساس این دو رویکرد نیز مدل‌های سلسله‌مراتبی مشارکت ورزشی است. بر برنامه پنج‌ساله چهارم توسعه (۱۳۸۴-۱۳۸۸) در مقایسه با برنامه‌های سه دوره قبل توسعه ورزش و تربیت‌بدنی تأکید بیشتری شد؛ تا جایی که در برنامه پنجم توسعه (۱۳۸۹-۱۳۹۴) ورزش و تربیت‌بدنی به‌عنوان یک موضوع فرهنگی در فصل اول (فرهنگ اسلامی-ایرانی) گنجانده شد (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۲۰۰۸). همچنین تدوین برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور و هم‌زمانی آن با ابلاغ سیاست‌های اقتصاد مقاومتی توسط رهبر معظم انقلاب (مدظله‌العالی) فرصتی مناسب برای شکل‌گیری وفاق ملی به‌منظور توسعه بخش ورزش و جوانان و بهره‌گیری

1. Yang

2. Mull

از آثار مثبت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن در جامعه به شمار می‌رود که ارتقای رتبه کشور در بازی‌های المپیک ژاپن، نخستین هدف کمی این برنامه در بخش ورزش در فصل پنجاه و نهم قرار گرفته است (سازمان برنامه و بودجه کشور، ۲۰۱۹). از طرفی، کشورهای مختلف ضمن حمایت از ورزش همگانی، از طریق فرایندهای ویژه استعدادیابی و حمایت‌های مالی بر توسعه ورزش حرفه‌ای متمرکز شده‌اند که از طریق مدل‌های مختلف مانند مدل متمرکز، مدل باشگاهی، مدل شبکه‌ای و مدل فردی دنبال می‌شود. هریک از سازمان‌ها و کشورها از سیستم ویژه‌ای برای جذب ورزشکار استفاده می‌کنند (رمضانی‌نژاد و هژبری، ۲۰۱۷، ۲۵۳). نکته بسیار مهم در انتخاب مدل بومی برای توسعه، داشتن مدل مناسب و متناسب با شرایط اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی آن کشور و توجه به ظرفیت‌های ملی و منطقه‌ای و همچنین سوابق قهرمانی رشته‌های مختلف ورزشی است. مطالعات غفوری و همکاران (۲۰۰۹)، آفرینش خاکی و همکاران (۲۰۰۵)، روشندل اربطانی (۲۰۰۷)، غفرانی و همکاران (۲۰۰۹)، هولیهان^۱ (۲۰۰۱)، وان تایکوم اسپیدر^۲ (۲۰۰۸)، لاکوزو^۳ و همکاران (۲۰۰۸) و ویکر^۴ (۲۰۰۹) به شرایط و طبقات اجتماعی، مطالعات اسماعیلی (۲۰۰۱)، مظفری (۲۰۰۲)، ممتازبخش و فکور (۲۰۰۷)، رحمتی (۲۰۰۹)، زیانگ^۵ (۲۰۰۷) و دی لیو^۶ (۲۰۰۹) به مشکلات اقتصادی و مطالعه^۷ (۲۰۰۹) به نگرش سیاست‌مداران و تأثیر آن بر مشارکت در ورزش تأکید دارند؛ به‌ویژه اینکه برخی کشورهای حاشیه دریای خزر و خلیج فارس نیز در حال تبدیل شدن به رقبای جدی ایران در رقابت‌های ورزشی هستند. به نظر می‌رسد، کشور ما در شرایط ویژه‌ای قرار دارد که مدل سلسله‌مراتبی مول نمی‌تواند برای توسعه کشور مفید باشد؛ به‌ویژه اینکه در اسناد بالادستی سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ توسعه ورزش از ارکان توسعه فرهنگی است و با رویکرد تربیتی دنبال می‌شود. از یک طرف، امکانات و شرایط لازم برای تربیت ورزشکاران آینده فراهم نشده است و از طرف دیگر، ورزش کشور عمدتاً توسط بخش‌های دولتی مدیریت می‌شود (مدل تقریباً متمرکز) و باشگاه‌ها در فرایند استعدادیابی مشارکت کمتری دارند. در سند چشم‌انداز بیست‌ساله کشور (افق ۱۴۰۴)، به سیاست‌های کلی توسعه ورزش چون همگانی‌کردن ورزش و گسترش فعالیت‌های تربیت‌بدنی بین عموم مردم و به‌ویژه جوانان اشاره شده و به‌عنوان یکی از ارکان توسعه فرهنگی نگریسته شده است؛ البته نادیده‌گرفتن رویکرد اقتصادی و نخبه‌گرا سبب شده است که خصوصی‌سازی و سرمایه‌گذاری‌های خاص و بلندمدت

1. Houlihan
2. Scheerder
3. Laakso
4. Wicker
5. Xiong
6. De Liu
7. Rowe

به‌کندی پیش رود. بدون عبور از این مسیر سلسله‌مراتبی نیز می‌توان ورزشکاران نخبه و بسیار حرفه‌ای تربیت کرد و از طرفی نیز ممکن است مشارکت توده مردم در ورزش همگانی همیشه سبب پرورش ورزشکاران نخبه و سطوح بالا نشود. بیلی^۱ و همکاران (۲۰۱۰) بیان کردند، برای توسعه مشارکت افراد در ورزش به عواملی مانند منظرهای بیولوژیک، اجتماعی و روان‌شناختی، توانمندی افراد، عوامل محیطی، ویژگی‌های فردی و نتایج باید توجه شود. به نظر می‌رسد، اهمیت محیط‌های اجتماعی و اقتصادی و سیاسی-حقوقی در این سطح برآیندی از وضعیت فعلی ایران باشد و نشان می‌دهد، بدون ایجاد زمینه‌های مناسب اجتماعی، اقتصادی و سیاسی-حقوقی امید چندانی به توسعه ورزش در میان مردم نیست؛ زیرا مشارکت در ورزش با تمام مزایایش، در نظر مردم کالایی تجملاتی قلمداد شده‌است و در مراتب اصلی فعالیت‌های زندگی در جامعه امروز به شمار نمی‌رود (صفاری و همکاران، ۲۰۱۲، ۱۳۶)؛ بنابراین باید به نیازها، علایق و انتظارات مشارکت‌کنندگان توجه شود و مسیرهای هم‌راستای توسعه مربیان و ورزشکاران، ارائه‌دهندگان (باشگاه‌ها و...) و امکانات و زیرساخت‌ها مدنظر قرار گیرد؛ بر این اساس، تعیین مدل توسعه عوامل محیطی با توجه به عوامل زمینه‌ای خاص کشور و به‌ویژه آن دسته از فدراسیون‌های ورزشی که رشته‌های آن‌ها در بازی‌های آسیایی و المپیک حضور دارند، ضروری به نظر می‌رسد. براساس مأموریت، وظایف و اساسنامه فدراسیون‌های ورزشی، توجه به بعد قهرمانی و نیز توسعه و رواج رشته‌های متنوع ورزشی در سطح ملی و در بین آحاد جامعه از وظایف مهم فدراسیون‌های ورزشی است (سجادی، ۲۰۰۹، ۴۱).

اگر ذی‌نفعان استراتژی‌های توسعه ورزش را به‌درستی تدوین کنند و فرایندها و مسیرهای مناسبی را ارائه دهند، پیامدهای توسعه ظهور خواهند کرد که شامل افزایش میزان مشارکت علاقه‌مندان در مسابقات و رویدادهای ورزشی (رشد)، شناسایی استعدادها و انتقال آن‌ها به سطح ورزش قهرمانی (استعدادیابی)، افزایش آگاهی و علاقه والدین و خانواده‌ها به ورزش (حمایت)، افزایش آگاهی جامعه و عمومیت ورزش (نیم‌رخ عمومی)، توانایی جذب منابع مالی برای ورزش (پشتیبانی ذی‌نفعان)، برگزاری مداوم رقابت‌ها و رویدادهای ورزشی (ورزش همگانی و قهرمانی) و عملکرد موفق (بیشرفت ورزشی) می‌شود (میرزائی کالار و همکاران، ۲۰۲۰). رضاخانی طالقانی و همکاران (۲۰۲۰) با بررسی مدل توسعه ورزش شنا در ایران گزارش کردند که عوامل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، سیاسی، فناوری و ورزشی در سطوح کلان، متوسط و خرد در توسعه رشته ورزشی شنا در ایران مؤثرند. امیری و زردشتیان (۲۰۲۱) با بررسی مدل موانع توسعه ورزش جودو ایران گزارش کردند که شرایط علی، زمینه‌ای و مداخله‌گر می‌توانند بر موانع توسعه جودو ایران تأثیرگذار باشند. همچنین موانع توسعه جودو ایران بر استراتژی‌ها و استراتژی‌ها بر پیامدها تأثیر

1. Bailey

معناداری دارد. میرزائی کالار و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهشی با عنوان «طراحی مدل توسعه ورزش دانش‌آموزی ایران» به این نتایج رسیدند که استراتژی‌ها، فرایندها و مسیرها دارای اثر مستقیم و معنادار بر پیامدهای توسعه هستند و عامل ذی‌نفعان نیز از طریق استراتژی‌ها بر پیامدهای توسعه اثر دارد. نتایج پژوهش کشاورز (۲۰۱۶) نشان داد، در مدل توسعه ورزش برای همه در فدراسیون‌های ورزشی، یازده عامل مدیریت، تفریحی، خانواده و دوستان، آموزشی، رسانه-ای، داوطلبی، فرهنگی و اجتماعی، کنترل و ارزیابی، انگیزش، یادبودها و ارزش‌ها و جشنواره‌ها وجود دارد. همچنین مدل‌های مختلفی برای توسعه ورزش در کشورهای مختلف تجربه شده است؛ برای مثال، در مدل توسعه ورزش ایتالیا مواردی مانند بهبود عملکرد، افزایش دانش فنی، افزایش ارتباطات اجتماعی، افزایش تعداد باشگاه‌های ورزشی، توجه به مشارکت گروه‌های سنی به ورزش و تشکیل گروه‌های مختلف برای تقویت سطح ارتباطات در جامعه مدنظر قرار گرفته است (آچینی و مارچینی^۱، ۲۰۱۱). یافته‌های پژوهش هیلتون^۲ (۲۰۱۳) نیز تأیید می‌کند که در تدوین مدل توسعه ورزش ضروری است به عواملی مانند جامعه، سطوح مشارکت افراد در سطوح محلی، منطقه‌ای، ملی و فراملی، بخش‌های دولتی، خصوصی و همچنین نیروهای داوطلب توجه شود. براساس یافته‌های پژوهش چن^۳ و همکاران (۲۰۱۳)، در مدل توسعه ورزش تایوان عواملی مانند کیفیت خدمات، وضعیت اماکن ورزشی، کیفیت کارکنان، محصولات و کالاهای ورزشی، وضعیت ترافیک و حمل‌ونقل و مدیریت عملیاتی وجود دارد.

همان‌طور که مطالعه پیشینه پژوهش نشان داد، بسیاری از کشورها برای توسعه ورزش کشور خود از الگوی خاصی استفاده می‌کنند که استفاده از آن‌ها به رونق ورزش در آن کشورها منجر شده است. نکته مهم این است که الگوهای استفاده‌شده در سایر کشورها موجب موفقیت ورزش در آن کشورها شده است، اما توسعه ورزش در هر کشور و رشته ورزشی مستلزم الگوی مناسب خویش است و نمی‌توان پذیرفت که دقیقاً آن الگوها در ایران نیز کارایی لازم را خواهد داشت؛ چراکه وضعیت محیطی ایران از جمله در حوزه‌های فرهنگ، اقتصاد، اجتماع، زیرساخت‌ها و سیاست‌ها با سایر کشورها متفاوت است. با توجه به این مبانی، به نظر می‌رسد برای توسعه ورزش ایران، ابتدا باید پیوند استراتژیک نهاد ورزش با نهادهای بهداشت و سلامتی، اقتصاد، فرهنگ و نظام تربیتی در سطح حاکمیت و سیاست‌گذاری برقرار شود و سپس با یادگیری سیاست‌های ورزشی و الگوسازی بومی، مدل‌های کاربردی و متناسب ایران به کار گرفته شود (رضانی‌نژاد و هژبری، ۲۰۱۷)؛ بنابراین برای رونق رشته‌های مختلف ورزشی در ایران ضروری است از مدل

1. Achini & Marchioni
2. Hylton
3. Chen

متناسب با شرایط ایران استفاده شود. در مطالعات الگویی برای توسعه فردی و محیطی ورزش کاراته ارائه نشده است.

امروزه کاراته در ایران یکی از پرجمعیت‌ترین رشته‌های ورزشی است و قهرمانان بسیاری همچون عباسعلی، مهدی‌زاده، عموزاده، برادران باتوانی و روحانی، گنج‌زاده و... به کاراته دنیا معرفی شده‌اند. در حال حاضر این رشته در تمام استان‌های کشورمان فعال است و در بیشتر شهرستان‌های کشور، هیئت‌ها و باشگاه‌های کاراته وجود دارد (باتوانی و همکاران، ۲۰۲۰)؛ تاکنون الگویی ارائه نشده است، مبنی بر اینکه چگونه می‌توان سیاست‌ها و اهداف مصوب ورزش قهرمانی کاراته را تحقق بخشید و برای تحقق این اهداف در فدراسیون کاراته باید بر کدام محورهای توسعه، برنامه‌ها و فعالیت‌ها تأکید بیشتری شود. از این‌رو این مسئله مطرح می‌شود که به‌طور خاص استراتژی‌های راهبردی محیطی توسعه ورزش قهرمانی رشته کاراته در ورزش‌های قهرمانی کشور چگونه است؟ بر این اساس، هدف تحقیق حاضر، تدوین الگوی توسعه عوامل محیطی ورزش قهرمانی کاراته کشور بود. سؤال اساسی پژوهش عبارت بود از: عوامل تأثیرگذار بر سطح محیطی به‌ترتیب اهمیت در ورزش قهرمانی کاراته ایران کدام‌اند و براساس آن‌ها الگوی توسعه عوامل محیطی ورزش قهرمانی کاراته ایران چگونه است؟

جوهره علم بر پایه مدل‌های فراگیر است، نه داده‌های پراکنده. داده‌ها براساس مدل می‌توانند کشف، تبیین و تعبیر شوند (صفاری و همکاران، ۲۰۱۲، ۱۳۹). مدل‌سازی از فراگردهای اجتماعی، جهان اجتماعی را لزوماً به‌طور کامل معرفی نمی‌کند، اما ابزاری به دست می‌دهد که درک سازوکارهای اساسی آن را آسان‌تر می‌کند (نصیری و دستوم، ۲۰۲۰، ۱۶۰). در همین راستا، فقدان مدلی قابل‌اتکا و دارای مصداق عینی برای توسعه عوامل محیطی ورزش کاراته در ایران، ضرورت انجام این پژوهش را به‌منظور دستیابی به ساختار چنین مدلی در کشور ایجاد کرد.

روش پژوهش

نظریه برخاسته از داده‌ها (مبتنی بر زمینه) یکی از روش‌های شناخته‌شده در پژوهش کیفی است که برای نخستین بار گلیزر و اشتراوس^۱ (۱۹۶۷) معرفی کردند. اشتراوس و کوربین^۲ (۱۹۹۰، ۱۹۹۸) نیز بعدها به معرفی رویه‌های تولید استقرایی نظریه در روش کیفی با اتکا به بررسی دقیق و منظم داده‌ها پرداختند. از منظر صاحب‌نظران پژوهش کیفی، روش نظریه برخاسته از داده‌ها روشی استقرایی برای نظریه‌پردازی و نظریه‌گستری است و نظریه تدوین‌شده برخاسته از داده‌هایی است که به‌شکل نظام‌مند و به‌صورت هم‌زمان گردآوری و تحلیل می‌شوند؛ همان‌گونه که

1. Glaser & Strauss

2. Corbin

گولدینگ^۱ (۲۰۰۲) خاطر نشان می‌کند، منظور از استقرایی بودن نظریه مبتنی بر زمینه این است که در این روش به آزمودن فرضیه پرداخته نمی‌شود؛ بلکه نظریه تدوین شده در نتیجه گردآوری و تحلیل هم‌زمان داده‌ها روییده یا زاییده می‌شود. این روش در شرایطی استفاده می‌شود که هدف مطالعه تدوین، تعدیل یا اصلاح یک نظریه باشد (نوری و مهرمحمدی، ۲۰۱۱، ۹). روش این پژوهش از نوع پژوهش‌های ترکیبی-اکتشافی (کیفی و کمی) و طرح انجام آن از نوع متوالی-اکتشافی و به لحاظ هدف کاربردی بود که به صورت میدانی انجام شد. ابزار اندازه‌گیری در این پژوهش در بخش کیفی مصاحبه عمیق و نیمه‌ساختارمند بود. عوامل محیطی احتمالی پیشنهادی مرتبط با ورزش کاراته در ادبیات داخلی و بین‌الملل و همچنین عوامل محیطی توسعه ورزش همگانی ایران (صفاری و همکاران، ۲۰۱۲) که می‌توانست جامعه آماری را برای بیان نظرات خود تسریع کند، استفاده شدند. منظور از سطح محیطی، بستر و زمینه فعالیت‌های ورزش کاراته است. سطح محیطی در مدل ورزش کاراته ایران از جایگاه خاصی برخوردار است. مهم‌ترین ویژگی این سطح، وسعت و قدمت این سطح در مقایسه با سایر سطوح است. سطح زمینه‌ای عوامل و شرایط محیطی ورزش را تشکیل می‌دهد و با آن رابطه متقابل دارد (میرزایی اهرنجانی و امیری، ۲۰۰۲). این عوامل توسط جامعه آماری بخش کیفی به‌طور دقیق بررسی، تأیید، تعدیل یا رد شدند و موارد مدنظر توسط آن‌ها به عوامل اثرگذار محیطی افزوده شد تا در نهایت عوامل محیطی جدیدی متناسب با رشته قهرمانی کاراته بنیاد نهاده شدند. جامعه آماری تحقیق در بخش کیفی، اساتید و اعضای هیئت علمی رشته تربیت بدنی دارای کتب و مقالات علمی در زمینه کاراته و همچنین مدیران و صاحب‌نظران فدراسیون کاراته و مربیان خبره تیم ملی کاراته ایران بودند. مشارکت‌کنندگان در این بخش ۲۰ نفر بودند که به صورت هدفمند انتخاب شدند. جامعه آماری در بخش کمی، مدیران، کارشناسان، مربیان، داوران، کاراته‌کاران شرکت‌کننده در لیگ کاراته ایران، اعضای هیئت علمی و دانشجویان مقاطع دکتری و کارشناسی ارشد دارای پژوهش در حوزه تخصصی کاراته ایران بودند که با توجه به تعداد تقریبی کل جامعه که ۱۰۳۴ نفر بود، حجم نمونه براساس جدول مورگان ۲۷۸ نفر تعیین شد. نمونه‌ها در این بخش به روش نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شدند که ۳۰۰ پرسشنامه بین آن‌ها توزیع شد و ۲۷۸ پرسشنامه که به‌طور کامل پاسخ داده شده بودند، تجزیه و تحلیل شدند.

با انجام بیست مصاحبه با متخصصان درباره عوامل محیطی مؤثر در ورزش کاراته، تکرار در مؤلفه‌ها مشاهده شد. در بخش کمی نیز پرسشنامه محقق ساخته و امتیازبندی شده با روش لیکرت با ارزش عددی یک تا پنج برای پاسخ هر سؤال، براساس مطالعه صفاری و همکاران

1. Goulding

(۲۰۱۲) و مصاحبه با صاحب‌نظران بخش کیفی با ۲۱ گویه به شرح جدول شماره یک تنظیم شد.

جدول ۱- تعداد گویه‌های مؤلفه‌های پرسشنامه عوامل محیطی توسعه ورزش قهرمانی کاراته ایران برگرفته از مرحله کیفی پژوهش

Table 1- Number of Components of the Questionnaire of Environmental Factors of the Development of the Karate Championship Sport of the Iran Taken from the Qualitative Phase of the Research

مؤلفه Factor	محیط فرهنگی Cultural	محیط اجتماعی Social	محیط اقتصادی Economic	محیط سیاسی Political	محیط بین‌الملل International	محیط زیست Environmental	مجموع
گویه Item	3	5	6	4	3	3	29

با استفاده از نظرات ۴۵ نفر از متخصصان حوزه مدیریت ورزشی و کاراته (پیشکسوتان و اعضای فنی فدراسیون کاراته کشور)، روایی (محتوایی) و روایی سازه آن با تحلیل عاملی تأییدی، پایایی (آلفای کرونباخ) و اعتبار عاملی (برازش مدل) تأیید شد. پایایی پرسشنامه با آلفای کرونباخ ۰/۷۸۵ محاسبه شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها در این پژوهش، در مرحله اول (کیفی) به روش تئوری مفهوم‌سازی بنیادی^۱ انجام شد و همچنین با استفاده از روش‌های آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف استاندارد) توسط نرم‌افزار اسپ‌اس‌اس^۲ نسخه ۲۴ انجام گرفت. به‌علاوه، برای تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار استنباطی معادلات ساختاری^۳ و ضریب رگرسیون سلسله‌مراتبی استفاده شد. این ضرایب همبستگی توسط PRELIS برای ایجاد یک ماتریس کوواریانس مجانبی استفاده می‌شود. این ماتریس به‌عنوان ورودی در کنار ماتریس واریانس-کوواریانس نمونه‌ای در لیزرل^۴ استفاده شد و تحلیل عاملی تأییدی روی ماتریس واریانس-کوواریانس انجام گرفت.

1. Grounded Theory
2. SPSS
3. SEM
4. LISREL

نتایج

جدول شماره دو ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان مرحله کیفی را نشان می‌دهد. گفتنی است، به دلیل حضور قهرمانان ارزنده و گرامی بانوان کشورمان در عرصه رقابت‌ها به‌عنوان شرکت‌کننده، تمامی جامعه آماری در بخش کیفی مردان بودند.

جدول ۲- توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان در بخش کیفی

Table 2 - Description of the Characteristics of the Interviewees in the Qualitative Section

وضعیت تأهل Marital status		تحصیلات Education							بخش Category			شغل Career		متغیر Variable
متاهل Married	متاهل نبود Not Married	دکتری Ph.D	کارشناسی ارشد MA	کارشناسی Bachelor	کارشناسی Associate Degree	دپلم Diploma	کمتر از دپلم Under diploma	کومیته Kumite	کاتا Kata	مربی نخبه Elite coach	مدیر Manager	اعضای هیئت علمی Faculty Members	فراوانی Frequency	
۱۸	۲	۵	۲	۶	۲	۴	۱	۱۴	۶	۹	۶	۵	تعداد Number	
۹۰	۱۰	۲۵	۱۰	۳۰	۱۰	۲۰	۵	۷۰	۳۰	۴۵	۳۰	۲۵	درصد Percentage	

نتایج تجزیه و تحلیل داده‌بنیاد نشان می‌دهد، از مقایسه کدهای به‌دست‌آمده می‌توان تمامی کدهای ساختاری حاصل را در شش مؤلفه اصلی جای داد (جدول شماره سه).

جدول ۳- کدهای باز، محوری و انتخابی مستخرج از کل مصاحبه‌ها در سطح محیطی

Table 3- Open, Central and Selective Codes Extracted from All Interviews at the Environmental Level

کدهای باز Open Codes	کدهای محوری Central Codes
International Related Organizations Sports Events	محیط بین‌الملل International Environment
Attitudes of Government Officials Political Parties	محیط سیاسی Political Environment
Extra-Sectoral Documents	
Sectoral Documents	

ادامه جدول ۳- کدهای باز، محوری و انتخابی مستخرج از کل مصاحبه‌ها در سطح محیطی
Table 3- Open, Central and Selective Codes Extracted from All Interviews at the Environmental Level

کدهای باز Open Codes		کدهای محوری Central Codes
Natural Spaces	فضاهای طبیعی	محیط زیست Environment
Climate	آب‌وهوا	
Demographic	بافت جمعیتی	محیط اجتماعی Social Environment
Life	شیوه زندگی	
Social	امنیت اجتماعی	
Mass	رسانه‌های جمعی	
Expensiveness and Inflation	نرخ تورم و گرانی	محیط اقتصادی Economic Environment
Rates		
Unemployment	نرخ بیکاری	
Income	میزان درآمد	
Investment	نرخ سرمایه‌گذاری	
Economic	رشد اقتصادی	
Beliefs and Assumptions	باورها و مفروض‌ها	محیط فرهنگی Cultural Environment
Values and Norms	ارزش‌ها و هنجارها	
Speech, Behavioral and Physical Artifacts	مصنوعات گفتاری، رفتاری و فیزیکی	

نتایج تحلیل نشان می‌دهد، مدل مرحله اول مطالعه تأیید می‌شود و داده‌ها برازش مناسب با مدل دارند. شاخص‌های نیکویی برازش بررسی شده در جدول شماره چهار آورده شده است.

جدول ۴- شاخص‌های نیکویی برازش بررسی شده در این مطالعه

RMR	PGFI	NFI	AGFI	GFI	RMSEA	کای اسکوئر χ^2	آماره Statistics
0.49	0.9	0.97	0.96	0.9	0.090	$\chi^2 = 280.2$	مقادیر
مناسب Appropriate	مناسب Appropriate	خوب Good	خوب Good	خوب Good	نسبتاً خوب Fair	معنادار ($P < 0.01$)	وضعیت

یافته‌های توصیفی در بخش کمی نیز نشان می‌دهد، مسئولان واحدهای شغلی مربوط، بیشترین فراوانی افراد مطالعه‌شده را تشکیل داده‌اند که ۴۳/۴ درصد از افراد مطالعه‌شده را پوشش داده است (جدول شماره پنج).

جدول ۵- توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی پاسخ‌دهندگان در بخش کمی

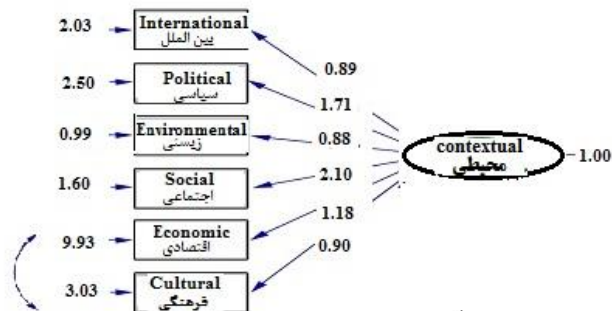
Table 5- Description of the Characteristics of the Subjects in the Quantitative Section of the Study

سوابق شغلی Job Experience					گروه‌های مطالعه‌شده Groups					جنسیت Sex		متغیر فراوانی Frequency
>20	15-20	10-15	5-10	<5	دانشجویان Student	کارشناس Expert	مسئول واحد شغلی مربوطه Responsible	مدیر Manager	اعضای هیئت‌علمی Faculty of Uni	زن Female	مرد Male	
122	24	63	20	49	40	68	121	40	9	49	229	تعداد Frequency
44	8.5	22.6	7.3	17.7	14.5	24.3	43.4	14.5	3.3	17.6	82.4	درصد Percentage

روابط بین سطوح مدل مطرح‌شده در مرحله کیفی پژوهش، از طریق مدل‌سازی معادلات ساختاری آزمون شد. نتایج به‌دست‌آمده از ۲۷۸ پرسشنامه با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی لیزرل بررسی شد. شکل شماره یک، ضرایب مسیر پیش‌بینی عوامل تأثیرگذار و جدول شماره شش، تحلیل رگرسیون سلسله‌مراتبی با در نظر گرفتن ضرایب مسیر برای بررسی عوامل تأثیرگذار محیطی را نشان می‌دهند. نتایج نشان می‌دهد، ضریب رگرسیون محیط اجتماعی بیشترین تأثیر را بر سطح محیطی دارد و در سطح ($P \leq 0.01$) معنادار است که ۶۷ درصد از واریانس سطح محیطی را پیش‌بینی می‌کنند. در مرتبه دوم محیط اقتصادی بر سطح محیطی تأثیر می‌گذارد و ۱۰ درصد بر پیش‌بینی سطح محیطی می‌افزاید و این افزایش از نظر آماری معنادار است ($P \leq 0.01$). در مرتبه سوم، محیط سیاسی-حقوقی بر سطح محیطی تأثیر می‌گذارد که ۲ درصد

بر پیش‌بینی‌کنندگی می‌افزاید. در مرتبه چهارم، محیط‌زیست با ۱ درصد افزایش مقدار R^2 در مرتبه پنجم، فرهنگ با ۱ درصد افزایش مقدار R^2 و در مرتبه ششم، محیط بین‌المللی با ۱ درصد افزایش R^2 ، پیش‌بینی‌کنندگان سطح محیطی هستند.

شکل ۱- ضرایب مسیر پیش‌بینی عوامل تأثیرگذار بر سطح محیطی

Figure 1- Coefficients of Predicting the Path of Influential Factors at the Environmental Level

جدول ۶- تحلیل رگرسیون سلسله‌مراتبی با در نظر گرفتن ضرایب مسیر برای پیش‌بینی عوامل تأثیرگذار محیطی به ترتیب اهمیت

Table 6- Hierarchical Regression Analysis Considering the Path Coefficients to Predict the Environmental Influences in Order of Importance

Model	متغیرهای مستقل (پیش‌بین) Independent Variables	B	T	P	R	R^2	F	Sig
1	محیط اجتماعی	۰/۸۵	۲۱/۲۲	۰/۰۰۰۱	۰/۸۲	۰/۶۷	۵۲۱/۲۲	۰/۰۰۰۱
2	محیط اجتماعی	۰/۷۱	۲۳/۳۳	۰/۰۰۰۱	۰/۹۲	۰/۸۴	۶۷۲/۹۲	۰/۰۰۰۰
	محیط اقتصادی	۰/۶۰	۱۹/۲۳	۰/۰۰۰۱				
3	محیط اجتماعی	۰/۵۴	۲۰/۲۳	۰/۰۰۰۱			۱۰۵۵/۷۱	۰/۰۰۰۱
	محیط اقتصادی	۰/۵۲	۲۲/۸۰	۰/۰۰۰۰	۰/۹۴	۰/۸۸		
	محیط سیاسی- حقوقی	۰/۴۱	۱۷/۴۱	۰/۰۰۰۰				

جدول ۶- تحلیل رگرسیون سلسله‌مراتبی با در نظر گرفتن ضرایب مسیر برای پیش‌بینی عوامل تأثیرگذار محیطی به ترتیب اهمیت

Table 6- Hierarchical Regression Analysis Considering the Path Coefficients to Predict the Environmental Influences in Order of Importance

Model	متغیرهای مستقل (پیش‌بین) Independent Variables	B	T	P	R	R ²	F	Sig
4	محیط اجتماعی	۰/۳۶	۱۸/۳۷	۰/۰۰۰۱				
	محیط اقتصادی	۰/۴۸	۲۸/۲۵	۰/۰۰۰۰				
	محیط سیاسی- حقوقی	۰/۳۰	۱۸/۰۳	۰/۰۰۰۱	۰/۹۵	۰/۹۰	۱۴۲۷/۲۲	۰/۰۰۰۰
	محیط زیستی	۰/۱۸	۱۲/۲۶	۰/۰۰۰۰				
5	محیط اجتماعی	۰/۲۴	۱۸/۹۹	۰/۰۰۰۰				
	محیط اقتصادی	۰/۳۲	۳۰/۱۶	۰/۰۰۰۱				
	محیط سیاسی- حقوقی	۰/۲۳	۱۹/۲۱	۰/۰۰۰۰	۰/۹۹	۰/۹۸	۱۸۶۳/۲۵	۰/۰۰۰۱
	محیط زیستی	۰/۱۴	۱۴/۲۵	۰/۰۰۰۰				
6	فرهنگ	۰/۱۱	۰/۱۵	۰/۰۰۰۱				
	محیط اجتماعی	۰/۲۳	-	۰/۰۰۰۱				
	محیط اقتصادی	۰/۳۴	-	۰/۰۰۰۰				
	محیط سیاسی- حقوقی	۰/۲۳	-	۰/۰۰۰۰	۱	۱	-	۰/۰۰۰۱
	محیط زیستی	۰/۱۳	-	۰/۰۰۰۰				
	فرهنگ	۰/۱۸	-	۰/۰۰۰۰				
	محیط بین‌الملل	۰/۱۵	-	۰/۰۰۰۰				۰/۰۰۰۱

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش، طراحی مدل توسعه عوامل محیطی ورزش قهرمانی کاراته ایران بود؛ بر این اساس، مدل مفهومی تحقیق با استناد به مبانی نظری و پیشینه تحقیقات در سطح عوامل محیطی ارائه شد و براساس نتایج حاصل، این سطح متأثر از شش عامل بود.

مهم‌ترین مؤلفه در این سطح، محیط اجتماعی است؛ یعنی بافت جمعیت، شیوه زندگی، امنیت اجتماعی، وجود گروه‌های اجتماعی و رسانه‌های جمعی به‌عنوان سیستم‌های بالادستی بر رفتار مشارکت مردم در ورزش کاراته اثر می‌گذارند. دی لیو (۲۰۰۹) تأکید می‌کند که طبقه‌بندی‌های

اجتماعی از جمله گروه‌های سنی، قومی و معلولان بر استفاده از تسهیلات ورزش تأثیر می‌گذارد. همچنین این یافته با نتایج مطالعات غفوری و همکاران (۲۰۰۹)، آفرینش خاکی و همکاران (۲۰۰۵)، روشندل اربطانی (۲۰۰۷)، غفرانی و همکاران (۲۰۰۹)، هولیهان (۲۰۰۱)، وان تایکوم اسپیدر (۲۰۰۸)، لاکو و همکاران (۲۰۰۸) و ویکر (۲۰۰۹) که بر شرایط و طبقات اجتماعی مبنی بر میزان مشارکت در ورزش اشاره دارند، هم‌راستاست. به نظر می‌رسد، در صورتی که در رشته‌های مختلف ورزشی راهکارها و انگیزه‌های لازم برای ورزش کردن همسن و سالان، فرزندان و خانواده‌ها با یکدیگر فراهم شود، تعداد افراد علاقه‌مند به رشته‌های مختلف ورزشی می‌تواند افزایش پیدا کند؛ از این رو برای تحقق این عامل توصیه می‌شود، تسهیلات رایگان رشته‌های مختلف ورزشی در بوستان‌ها، ارائه خدمات ورزشی به ورزش‌کنندگان به صورت خانوادگی، تخفیف مناسب برای ثبت‌نام‌کنندگان به صورت خانوادگی و چند دوست با یکدیگر، از محل اعتبارات ورزش قهرمانی رشته‌های مختلف ورزشی ارائه شود. ورزش با انعطاف‌پذیری خود، ابزار مناسب و رایجی برای کشورهای مختلفی چون چین، سنگاپور، بلژیک، استرالیا، کانادا و انگلستان شده است. اهمیت ورزش برای دولت‌ها و برنامه‌های سیاسی گوناگون، انعطاف‌پذیری و رشد اجتماعی و فرهنگی چشمگیر ورزش به‌عنوان وسیله‌ای برای دستیابی به اهداف سیاسی غیرورزشی مانند کاهش جنایت و مصرف موادمخدر در بین جوانان، افزایش ظرفیت‌های اجتماعی، پیشرفت سلامتی، تندرستی و احیای جامعه است (هولیهان و گیرین، ۲۰۰۸، ۵۴).

مؤلفه مرتبه دوم از نظر اهمیت در این سطح، محیط اقتصادی است. نرخ تورم و گرانی، بیکاری، سرمایه‌گذاری، میزان درآمد و رشد اقتصاد ملی بر رفتار مردم در مشارکت در رشته کاراته اثر می‌گذارد. آندرف^۱ (۲۰۰۱) معتقد است که در بلندمدت توسعه اقتصادی تنها روش تقویت مالی ورزش است و به‌ویژه برای کشورهای در حال توسعه بر رابطه عمیق بین سطح توسعه اقتصادی و سطح توسعه ورزش تأکید کرده است. جایگاه مؤلفه محیط اقتصادی نیز به‌عنوان دومین مؤلفه از سطح محیطی به اهمیت این موضوع در ایران به‌عنوان کشوری در حال توسعه اشاره دارد. در این زمینه، اسماعیلی (۲۰۰۱)، مظفری (۲۰۰۲)، آفرینش خاکی و همکاران (۲۰۰۵)، ممتازبخش و فکور (۲۰۰۷)، رحمتی (۲۰۰۹)، زیانگ (۲۰۰۷)، لاکو و همکاران (۲۰۰۸)، دی لیو (۲۰۰۹) و ویکر (۲۰۰۹) به مشکلات اقتصادی و تأثیر آن بر مشارکت در ورزش تأکید کرده‌اند.

مؤلفه مرتبه سوم اهمیت، محیط سیاسی و حقوقی است. آلمان شرقی گذشته با پیروزی از شوروی سابق از ورزش برای برتری سوسیالیسم استفاده می‌کرد و اصول بنیادی ورزشی نخبه آن‌ها کاملاً مشابه بود. این کشور در دهه ۱۹۷۰-۱۹۸۰ شگفتی‌آفرین شد؛ به طوری که در المپیک ۱۹۷۶ مونتreal، با ۳۴ مدال طلا از آمریکا پیشی گرفت (هولیهان و وایت، ۲۰۰۲، ۱۵). گیرین

1. Andreff

بیان می‌کند، در چهل سال گذشته، اهمیت ورزش به‌مثابه نهاد برجسته سیاسی-فرهنگی افزایش یافته است. کشورهای کانادا، استرالیا و انگلستان با درنظرگرفتن حوزه سیاست‌گذاری و استفاده از سیاست، توسعه مدیریت، تأمین مالی و تمرکز بر ورزش حرفه‌ای اقدامات اساسی انجام دادند و توسعه ورزش حرفه‌ای و نخبه در دهه‌های اخیر مدنظر همه احزاب بوده است (گیرین، ۲۰۰۷، ۹۳۳). نگرش دولت‌مردان و احزاب سیاسی به ورزش قهرمانی کاراته، اسناد فرباشی مانند قانون اساسی، سند چشم‌انداز، سیاست‌های کلی ابلاغی و همچنین اسناد بخشی است. گیرین (۲۰۰۶) به نقش و اهمیت تمرکز سیاسی و بودجه‌گذاری‌های بریتانیا به‌منظور خلق فرصت‌های یکسان برای همه افراد جامعه اشاره می‌کند. مطالعات زیانگ (۲۰۰۷) و رو (۲۰۰۹) نیز حاکی از اهمیت نگرش سیاست‌مداران ارشد و تدوین برنامه‌های استراتژیک ملی در ارتقای ورزش عمومی است که با نتایج مطالعه حاضر هماهنگی دارد. در ایران نیز نقش دولت‌های مختلف در چند حوزه از ورزش مانند ساخت اماکن و تجهیزات ورزشی، توسعه برنامه‌ها و رویدادهای ورزشی، تأمین بودجه ورزش، رشد ورزش حرفه‌ای و نخبه و تنظیم قوانین و مقررات بسیار آشکار است. دلایل مداخله دولت در ورزش را می‌توان از نظر فواید اجتماعی و اقتصادی در نظر گرفت که با توجه به روابط سه ساختار دولت، بازار و جامعه مدنی به نظر می‌رسد، تولید و عرضه کالا و خدمات ورزشی، به‌ویژه در رویدادهایی مانند فعالیت‌های ورزشی، مسابقات ورزشی و برنامه‌های تفریحی، یک فعالیت اقتصادی نیز محسوب می‌شود و می‌توان ورزش را صنعت و تجاری بزرگ تلقی کرد. ارزش افزوده از تولید کالاها و خدمات ورزشی نیز نصیب جامعه می‌شود. همچنین از جمله حقوق شهروندی ارتقای سلامتی و تندرستی از راه‌های مختلف از جمله ورزش است؛ بنابراین دولت‌ها خدمات ورزشی را به‌گونه‌ای مدیریت می‌کنند که بین بخش‌های مختلف ورزش تعادل مناسب برقرار شود (رمضانی‌نژاد و هژبری، ۲۰۱۷، ۲۳۸). وظیفه حاکمیتی دولت‌ها از طریق سیاست‌گذاری و نظارت ایجاب می‌کند که آن‌ها در بخش‌های مختلف ورزش مداخله کنند و این عمل را با تصویب قوانین و مقرراتی در زمینه کاربری زمین، نحوه ساخت اماکن ورزشی، کنترل پرخاشگری و... انجام دهند (گیرین، ۲۰۰۷، ۹۴۰).

مؤلفه اثرگذار بعدی محیط‌زیست، وجود فضاهای طبیعی مانند جنگل، کوه، دریا و وضعیت آب و هوایی ایران است. مطالعات متعدد بین‌المللی مانند بنسون (۲۰۰۵)، زیانگ (۲۰۰۷)، لاکو و همکاران (۲۰۰۸)، دی لیو (۲۰۰۹) به استفاده از فضاهای طبیعی، میدان‌ها و پارک‌ها، استفاده از شرایط اقلیمی خاص در طول سال تأکید می‌کنند، ولی به نظر می‌رسد با وجود چهار فصل بودن ایران و وجود فضاهای متعدد طبیعی مانند جنگل، کوه و دریا این موضوع کمتر مدنظر دست‌اندرکاران ورزش قهرمانی کاراته است. احتمال می‌رود، به‌دلیل ارزش‌های اسلامی و اخلاقی

این بستر مناسب برای افزایش مشارکت مردم در ورزش قهرمانی کاراته کمتر در ایران مدنظر برنامه‌ریزان قرار گرفته باشد.

مؤلفه مرتبه پنجم از نظر اهمیت در این سطح، محیط فرهنگی است. فرهنگ حاکم بر ورزش نشئت گرفته از ارزش‌هاست. باورها و مفروض‌ها شامل اعتقادات، اندیشه‌ها، باورهای بنیادی و خانوادگی، هسته مرکزی محیط فرهنگی را تشکیل می‌دهند که بر ارزش‌ها و هنجارهای فرهنگی مردم ایران تأثیر می‌گذارد و در نهایت، ارزش‌ها و هنجارها، مصنوعات گفتاری، رفتاری و فیزیکی مردم را به‌عنوان الگوهای رفتاری، نمادها و سمبل‌ها شکل می‌دهند که بر توسعه ورزش در ایران اثر می‌گذارد. در این زمینه، اتقیا (۲۰۰۸) و غفرانی و همکاران (۲۰۰۹) به نبود فرهنگ‌سازی در حوزه همگانی ورزش اشاره می‌کنند و زیانگ (۲۰۰۷)، دی لیو (۲۰۰۹) و اسپیر در (۲۰۰۵) به فرهنگ‌سازی در زمینه افزایش مشارکت مردم در ورزش تأکید دارند. در ورزش قهرمانی به‌علت کسب مدال، مقام، شهرت، محبوبیت و دریافت پاداش‌های مادی ورزشکاران، جاذبه‌های ورزش قهرمانی، تبلیغات و بازاریابی‌ها، ورزشکاران نخبه نقش یک مدل یا الگو را برای مردم ایفا می‌کنند و سبب توجه رسانه‌ها و عموم مردم می‌شوند؛ در نتیجه افراد جدیدی جذب باشگاه می‌شوند و مشارکت و رقابت در ورزش‌های پایه و عمومی شکل می‌گیرد. در این زمینه می‌توان به جایگاه ویژه مرحوم پهلوان تختی اشاره کرد که بعد از گذشت سال‌ها از فوت وی به‌دلیل تفکرات و عملکردی انسانی و پهلوانی، ایشان جایگاه ویژه‌ای در بین ورزشکاران، شهروندان و مدیران ورزشی دارد (کشاوری و حاتمی، ۲۰۰۹، ۲۲). از سوی دیگر، بسیاری از ورزشکاران نخبه کشور که در بازی‌های المپیک موفق به کسب مدال می‌شوند، علاقه‌مندان زیادی را به دست آورده‌اند و الگوی مناسبی برای پیشرفت در ورزش به‌ویژه برای جوانان محسوب می‌شوند. همچنین در بسیاری از رشته‌های مختلف ورزشی برخی از مربیان، داوران، مدیران و ورزشکاران محبوبیت زیادی دارند. در این راستا، به‌منظور بهره‌مندی از شهرت و محبوبیت چنین ورزشکارانی توصیه می‌شود، در فدراسیون‌های ورزشی یک روز از روزهای سال را به نام این افراد در تقویم سالانه خود نام‌گذاری کنند و فعالیت‌های آموزشی و رویدادهای متعددی را به یادبود آن‌ها انجام دهند تا با توجه به جایگاه آن‌ها در بین افراد جامعه، شهروندان متعددی را به رشته‌های مختلف جذب کنند. توصیه می‌شود، به‌شورای عالی انقلاب فرهنگی پیشنهاد شود تا در تقویم سالانه کشور یک روز را به نام رشته‌های مختلف ورزشی به‌ویژه رشته‌های مختلف ورزشی موفق و پرتعداد نام‌گذاری کند تا شهروندان ایرانی به اهمیت ورزش و ورزش کردن بیشتر پی ببرند (کشاوری، ۲۰۱۶، ۱۸). همچنین توصیه می‌شود، از مواردی مانند تردد با لباس ورزشی در مسیر باشگاه و منزل، اطلاع‌رسانی بیشتر از تأثیر ورزش در کاهش بیماری‌های گوناگون و ایجاد تصویر مثبت از پرداختن بانوان به ورزش استفاده بهینه‌تری شود. یافته‌های این مطالعه نیز نشان می‌دهد،

تلاش برای تغییر باورها و مفروض‌ها و در مرحله بعد، ارزش‌ها و هنجارها به‌منظور ارائه الگوهای رفتاری فعال از نظر جسمانی می‌تواند به افزایش مشارکت مردم در ورزش قهرمانی در رشته کاراته در ایران منجر شود.

و آخرین مؤلفه از نظر درجه اهمیت، محیط بین‌الملل است؛ یعنی بازیگران بین‌المللی چه در صحنه همگانی ورزش همچون سازمان‌های مرتبط بین‌المللی مانند تافیسو و آسفا و چه در صحنه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای همچون فدراسیون کاراته جهانی (WKF)^۱ با عملکردهایی مانند برگزاری رویدادهای بین‌المللی ورزشی بر رفتار مردم در مشارکت ورزش کاراته اثر می‌گذارند. کسب برتری‌های ورزشی در صحنه‌های بین‌المللی می‌تواند اهداف اجتماعی مرتبط با ورزش را تابع عملکرد و رتبه قرار دهد. در دهه پایانی قرن بیستم، به دلیل شرایط فرهنگی و اجتماعی، توجه بسیاری از کشورها به سرمایه‌گذاری در ورزش همگانی معطوف شده است، اما همچنان برخی کشورها با سرمایه‌گذاری و توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای می‌کوشند آن را پایه‌ای برای افزایش سطح مشارکت عمومی در ورزش قرار دهند؛ مثلاً کشورهای عربی، آمریکایی و آفریقایی بر یک یا چند ورزش با هدف قهرمانی و کسب افتخار بین‌المللی متمرکز می‌شوند تا مردم را برای مشارکت ورزشی در این رشته‌ها و رشته‌های دیگر برانگیزانند.

ازجمله پیشنهادهای حاصل از یافته‌های پژوهش می‌توان گفت، مدل ارائه‌شده در پژوهش حاضر بر مبنای واقعیت ورزش ایران و شرایط محیطی ایران تدوین شده و از برازش مطلوب برخوردار است. این پژوهش در تلاش برای حل این محدودیت‌ها توسط منتقل کردن فرایندهای پویای دخیل در توسعه ورزش قهرمانی کاراته، ذی‌نفعان دخیل، استراتژی‌ها و برنامه‌های توسعه آن از طریق ایجاد مسیرهایی برای مشارکت بیشتر در ورزش کاراته بود. محققان امیدوارند، بر پایه مدل پژوهش حاضر بتوان توسعه ورزش کاراته را تحلیل کرد و به‌خوبی ظرفیت ابعاد مختلف محیطی اثرگذار بر توسعه ورزش کاراته و جذب کاراته‌کا به‌منظور مشارکت بیشتر در ورزش کاراته را نشان داد. این مدل نمایش ساده‌ای از ساختار ورزش کاراته است و در حد خود قادر به تبیین کارکرد ساخت‌های اساسی ورزش کاراته است. احتمالاً مدل نهایی این مطالعه، شناختی مطلوب از عوامل کلیدی مؤثر و دخیل در توسعه ورزش کاراته و چگونگی تعامل آن‌ها با یکدیگر را فراهم می‌آورد و مدلی مناسب و بومی برای مطالعات بیشتر و دقیق‌تر در این حوزه است و می‌تواند برای توسعه ورزش کاراته مبنای عمل قرار گیرد. امید است، مدیران و کادر فدراسیون کشور، رؤسای هیئت‌های ورزشی کاراته استان‌ها و شهرستان‌ها و مدیران اجرایی رشته کاراته، عوامل محیطی بررسی شده در تحقیق را بررسی کنند و با تدوین استراتژی‌ها و برنامه‌های متناسب در راه

1. World Karate Federation

زمینه‌سازی زیرساخت‌های عملیاتی برنامه‌ریزی کنند تا شاهد رشد بیش‌ازپیش تعداد مشارکت‌کنندگان رشته کاراته و توسعه این رشته قهرمان‌پرور در کشورمان باشیم.

تشکر و قدردانی

از زحمات همه عزیزان، به‌ویژه مسئولان محترم فدراسیون، هیئت‌های کاراته استان، مربیان و قهرمانان کاراته کشورمان که در اجرای این تحقیق ما را یاری کردند، سپاسگزاری می‌کنیم.

References

1. Achini, M., & Marchioni, M. (2011). Sport for all and social development. Paper presented at the 14th World Conference on sport for all, Beijing.
2. Afarinesh Khaki, A., Mozaffari, S. A. A., & Tondnevis, F. (2005). Compare the views of faculty members, coaches, athletes and managers on how to develop public sports. *Research in Sports Management and Motor Behavior*, 5(3), 1-22. (in Persian).
3. Amiri, A., & Zardoshtian, S. (2021). Designing the model of barriers to judo development in Iran. *Journal of Sport Management and Motor Behavior*, 18(35), 159-181. (in Persian).
4. Andreff, W., (2001). The correlation between economic underdevelopment and sport. *European Sport Management Quarterly*, 1, 251-279.
5. Atghia, N. (2008). Needs assessment of Iranian women of different classes about sport for all. *Research on Sport Science*, 5(17), 15-31. (in Persian).
6. Bailey, R., Collins, D., & Ford, P. (2010). Participant development in sport: An academic review. *The National Coaching Foundation*, 1-20.
7. Batavani, M., & Ghaedi, K. (2020). Comparison of total genotype score (TGS) of power/ strength responsible ACE, HIF1 α and IGF1 polymorphisms of elite, amateur karate-kas vs. non-athletes. *Sport Physiology*, 14(53), 149-176. (in Persian).
8. Benson, A., & Henderson, S. (2005). UK leisure centers under best value: a strategic analysis. *International Journal of Public Sector Management*, 18(3), 196-215.
9. Chen, T. (2011). Using hybrid MCDM model for enhancing the participation of teacher in recreational sports. *Journal of Decision Systems*, (20)1, 33-49.
10. De Liu, Y., Taylor, P., & Shibli, S. (2009). Sport equity: Benchmarking the performance of English public sport facilities. *European Sport Management Quarterly*, 9(1), 3-21.
11. Detailed Document of the Comprehensive System of Physical Education and Sports Development in the Country. (2004). Development of facilities and infrastructure. Ministry of Sports and Youth. Tehran: Sib Sabz. (in Persian).
12. Eidi, H., Ramezani Nejad, R., & Reyhani, M. (2011). A survey of levels affecting international success in sports. Conference Booklet of Management and Planning in Basic Football, National Football Academy of Iran, Tehran. (in Persian).

13. Ghofrani, M., & Goudarzi, M., & Sajadi, N., & Jalali Faraahani, M., & Mogharnasi, M. (2009). To design and codify a developmental strategy for public sport in sistan and baluchestan. *Harakat*, (39), 107-131. (in Persian).
14. Green, M. (2006). From 'Sport for All' to not about 'Sport' at all? Interrogating sport policy interventions in the United Kingdom. *European Sport Management Quarterly*, 6(3), 217-238.
15. Green, M. (2007). Olympic glory or grassroots development? Sport policy priorities in Australia, Canada and the United Kingdom, 1960-2006. *The International Journal of the History of Sport*, 24(7), 921-953.
16. Houlihan, B. (2001). Citizenship, civil society and the sport and recreation professions. *Managing Leisure*, 6(1), 1-14.
17. Houlihan, B., & Green, M. (2008). *Comparative elite sport development: Systems, structures and public policy*. Amsterdam: Elsevier Ltd.
18. Houlihan, B., & White, A. (2002). *The politics of sport development: Development of sport or development Through Sport?* Routledge: London.
19. Hylton, K. (2013). *Sport development: Policy, process and practice* (3rd ed.). London: Routledge.
20. Ismaili, F. (2001). *The relationship between socio-economic stratification of public sports in Tehran* (Unpublished M.Sc. thesis). University of Tehran, Tehran. (in Persian).
21. Keshavarz, L. (2016). Designing development model of sport for all at the sport federations who work out at the elite sport. *Strategic Studies in Sports and Youth*, 16(37), 129-146. (in Persian).
22. Keshavarz, L., & Hatami, H. (2009). In *Takhti knowledge class*. Tehran: Daneshpajoooh. (in Persian).
23. Laakso, L., Telama, R., Nupponen, H., Rimpelä, A., & Pere, L. (2008). Trends in leisure time physical activity among young people in Finland, 1977-2007. *European Physical Education Review*, 14(2), 139-155.
24. Mirzaei Ahranjani, H., & Amiri, M. (2002). Presentation of a three-dimensional model of analysis of philosophical foundations and basic infrastructures of management theories. *Management Knowledge*, (56), 3-21. (in Persian).
25. Mirzaei Kalar, A., Hematinezhad, M., & Ramezaninezhad, R. (2020). Designing the model of student sport development in Iran. *Research on Educational Sport*, 8(18), 41-62. (in Persian).
26. Momtaz Bakhsh, M., & Fakour, Y. (2007). Strategies for developing female public exercises in i.r.i police university. *Danesh-e-entezami*, 9(2), 53-62. (in Persian).
27. Mull, R., Bayless, G., & Jamieson, L. M. (2005). *Recreational sport management*. Champaign: Human Kinetics.
28. Muzaffari, A. A. (2002). *Recognizing the tendency and attitude of people towards physical education and sports*. Research Project. Teacher Training University, Tehran. (in Persian).
29. Nasiri, M., & Dastoom, S. (2020). Designing the a native pattern and presentation the executive framework of citizenship sport development in Anzali city. *Sport Management and Development*, 9(2), 156-173. (in Persian).

30. Nouri, A., & Mehr Mohammadi, M. (2011). A model for using the data-driven theory method in educational research. *Curriculum Studies*, 23(6), 8-35. (in Persian).
31. Presidency, Country Planning and Budget Organization (2019). Report on the implementation of the law on the sixth economic, social and cultural development plan of the Islamic Republic of Iran in 2018. Tehran: Planning and Budget Organization, Documents and Publications Center. (in Persian).
32. Rahmati, M. M. (2009). Assessment of Tehran citizens' need for public sports. Municipality Office of Social and Cultural Studies, Tehran. (in Persian).
33. Ramzaninejad, R., & Hozhabri, K. (2017). Basic facts of sports development and their applications in sport of Iran. *Majlis and Rahbord*, 24(91), 233-263. (in Persian).
34. Research Center of the Islamic Consultative Assembly. (2008). On the budget bill for the whole country in 2009. Cultural Studies Office, No. 9518. (in Persian).
35. Rezakhani Taleghani, H., Khodayari, A., Ghasemi, H., & Kohandel, M. (2020). Designing a swimming sports development model in Iran. *Journal of Research on Management of Teaching in Marine Sciences*, 8(4), 210-224. (in Persian).
36. Roushandel Arbatani, T. (2007). The explanation of mass media status in institutionalization of public sports in iran. *Harakat*, (33), 165-177. (in Persian).
37. Rowe, N, F. (2009). The active people survey: A catalyst for transforming evidence-based sport policy in England. *International Journal of Sport Policy*, 1(1), 89-98.
38. Saffari, M., Ehsani, M., Amiri, M., & Kooze Chian, H. (2012). Model design of Iranian Public Sports Model (Unpublished doctoral dissertation). Tarbiat Modares University, Tehran. (in Persian).
39. Sajjadi, S. N. (2009). Management of sports organizations. Tehran: Samt Publications. (in Persian).
40. Scheerder, J., Vanreusel, B., & Taks, M. (2005). Leisure-time sport among physical education students: A time trend analysis of sport participation styles. *European Sport Management Quarterly*, 5(4), 415 – 441.
41. Schulenkorf, N. (2017). Managing sport-for-development: Reflections and outlook. *Sport Management Review*, 29(3), 243-251.
42. Welty P. J., & Cohen, A. (2016). Research partnerships in sport for development and peace: Challenges, barriers, and strategies. *Journal of Sport Management*, 30, 282- 297.
43. Wicker, P., Breuer, C., & Pawlowski, T. (2009). Promoting sport for all to agespecific target groups: The impact of sport infrastructure. *European Sport Management Quarterly*, 9(2), 103-118.
44. Xiong, H. (2007). The evolution of urban society and social changes in sports participation at the grassroots in China. *International Review for the Sociology of Sport*, 42(4), 441-471.
45. Yang, J., Susan Davies, S., Coxe, K., Hosea, H., Harvey, J., Singichetti, B., & Guo, J. (2018). Qualitative evaluation of high school implementation strategies for youth sports concussion laws. *Journal of Athletic Training*, 53(9), 873-879.

استناد به مقاله

فروغی پور، حمید؛ باتوانی، محمد؛ و نیکروان، محمد. (۱۴۰۱). طراحی الگوی توسعه عوامل محیطی ورزش قهرمانی کاراته ایران. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۴(۷۶)، ۹۲-۱۶۵. شناسه دیجیتال: 10.22089/SMRJ.2021.10281.3361

Foroughi Pour, F., Batavani, M., & Nikravan, M. (2023). Designing of a Developmental Model of the Environmental Factors of the Karate Championship Sport of the Iran. *Sport Management Studies*, 14(76), 165-92. (in Persian). DOI: 10.22089/SMRJ.2021.10281.3361

